

aandelig Bevægelse, naar Epigonerne begynde at præge den. Saa gælder det at komme ud over denne Epigontid. Spørgsmaalet er da, om man kan komme ind i nye Baner, der ligge i Flugt med de tidligere, eller man skal blive staaende ved Epigontiden. Derfor er Spørgsmaalet i Højskolen blevet: Hvorledes skulle vi faa Liv og Luft under Vingerne, hvorledes skulle vi faa Forbindelse med Byerne? Jeg tror dog, det er aldeles unyttigt at tænke paa, at Folkehøjskolen paa Landet skal kunne faa fat i Byarbejdernes Ungdom. Det hænger sammen med de sociale Forhold, med den Luft, den Aand og den Tone, som Byungdommen opdrages i, og som er saa forskellig fra den, der maa gives, heldigvis stadig gives og vil blive ved at gives ude paa Landet. I det hele tror jeg, at vi paa det aandelige Livs Omraade maa tænke paa at lovgive forskelligt for Land og for By. Jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Minister er klar herover og vil tage ligeligt Hensyn til By og Land i denne Sag.

Det Punkt, hvorfor jeg særlig har forlangt Ordet, er Bydrenge-spørgsmaalet, som det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) nævned. Det er i Virkeligheden et Spørgsmaal af den allerstørste Betydning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at disse Drengene gaa over i Arbejdsmandsklassen. Jeg tror, at de meget snarere gaa over i Apacheklassen. Apachebevægelsen er for Paris og hele Frankrig bleven en faretruende Bevægelse, ligesom Tilfældet er i mange store Byer i andre Lande. Og der er ogsaa en Begyndelse til det her i København. Det er et yderst tungt Spørgsmaal, som jeg vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa ved hans Undersøgelse. Det løses ikke, tror jeg, som det ærede Medlem (K. M. Klausen) sagde, ved at gaa over til den Samfundsordning, som han anser for den rette. Det er ikke nogen Skade til, at Drengene og Piger ere med til at fortjene til Hjælp til Brødet, det er en fortjenstfuld Ting. Og den Spejderbevægelse, der nu er vakt i de mere velstillede Klasser her i København, har jo sin Hovednerve i, at Børnene fra disse Hjem skulle lære at fortjene noget, de skulle bære Kul og Kokes op og gøre andet Arbejde, hvorved de kunne fortjene noget. Det er noget af det vigtigste ved denne Bevægelse, at man i disse Samfundslag indser, at det er nødvendigt at vænne Børnene til at tjene noget. Det er ingen Skade til, at Børnene baade i By og paa Land ere med til at fortjene noget, at de lære at spare og at ære Arbejdet fra

Børnsben af. Men naturligvis har den Form, som Mælkedrenge-spørgsmaalet har antaget i Byerne, og forskellige andre Sider af Bydrenge-spørgsmaalet en økonomisk social Baggrund, som gør, at Spørgsmaalet ikke kan løses ad Skolens Vej, men maa løses ad anden Vej. Men der er en Fare ved Bydrenge-spørgsmaalet, nemlig dette, at vi her i Landet skulle faa en Apachestand, og saa have vi en Torpedo under Arken, som jeg er sikker paa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds aldrig vil være med til at lægge under det nuværende Samfund.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(K. M. Klausen): Jeg tror, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) har misforstaaet mig med Hensyn til Bydrenge. Naar jeg før talte om Bydrenge, var det de konfirmerede, jeg mente; ikke dem, der gaa i Skole og bo hjemme. Det sørgelige er netop, at mange Mødre maa lade deres Drengene efter Konfirmationen gøre Tjeneste som Bydrenge, saaledes at de forhindres i at lære et Haandværk, hvorved de senere kunne ernære sig. Naar en Dreng har været Bydreng, til han er bleven 18—20 Aar; er det for sent at lade ham lære et Haandværk, og saa gaar han over til Arbejdsmandsklassen. Den Moder, som jeg talte med i Gaar, var netop dybt bekymret over, at hun havde været nødt til at udnytte sine Børn paa denne Maade.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel):

Jeg vil til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) bemærke, at Spørgsmaalet om Bydrenge strengt taget ikke kan ventes synderligt oplyst eller afhjulpet ved de Overvejelser, Ministeriet skal foretage. Spørgsmaalet kommer jo ikke direkte denne Sag ved.

Moltesen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg finder, at Spørgsmaalet om Bydrenge ikke kan forhandles videre, da det ikke vedrører Paastanden paa Overgang til Dagsordenen. Dog maa det ærede Medlem faa Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Hvorvidt Spørgsmaalet vedrører denne Sag, kan der være forskellige Meninger om. Jeg mener nu alligevel, at det har sin Betydning, at man, naar man ser paa, hvad der gøres i Udlandet paa det heromhandlede Omraade, ogsaa ser paa, hvad der gøres netop med Hensyn til dette